

Editorials

L'opinió del diari s'expressa normés als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El 155 s'ajunta en el camí de Sixena

El Govern de Mariano Rajoy està fent un ús de l'article 155 més que moderat. La intervenció de les autoritats estatals s'està limitant a l'administració dels assumptes pendents en la línia del que seria un govern de la Generalitat en funcions una vegada convocades les eleccions. De fet, només s'han substituït els alts càrrecs en els departaments més crítics: Presidència, Economia o Interior. La resta de secretaris generals o sectorials i directores generals segueixen en les seves funcions i despatxen des de la distància els assumptes quotidians amb els seus homònims en l'administració de l'Estat. Aquest ambient de normalitat només s'ha vist alterat per la decisió del ministre de Cultura, Íñigo Méndez de Vigo, d'autoritzar la sortida de les obres d'art del monestir de Sixena, dipositades al Museu de Lleida, en virtut d'una sentència judicial en primera instància.

Els consellers de Cultura s'havien negat fins al moment a executar la sentència i presentaven tota mena de recursos. Ho feien, convé no oblidar-ho, avalats per una majoria del Parlament de Catalunya, ara dissolt. La decisió de Méndez de Vigo s'ajusta a dret però no té ni el més mínim sentit de la prudència i de l'oportunitat. Com ho fa el detonant d'aquesta decisió, que no és un altre que l'impuls del Govern d'Aragó que, fins i tot estant també en el seu dret, no deixa d'actuar amb un cert oportunisme

exempt de la mínima solidaritat entre administracions autonòmiques que es podrien trobar en una situació igual.

El conflicte de Sixena ha tingut des del principi un abordatge legal i territorial quan el més lògic hauria sigut incardinar-lo en un debat patrimonial i cultural. ¿No es podria haver resolt el litigi fora dels tribunals? ¿No hauria pogut tenir el ministeri un paper arbitral? ¿No s'hauria d'haver posat en valor la coherència en la conservació i exposició de les obres fins i tot reconeixent la legítima propietat a Aragó? ¿La conselleria -ara fora de les mans dels independentistes- no hauria d'haver buscat una transacció? ¿No seria lògic que en aquest moment es reunís la diputació permanent del Parlament per vetllar en nom dels electors pel patrimoni de la Generalitat? ¿La justícia no hauria d'unir el compliment de la llei amb el sentit comú i la proporcionalitat?

La devolució de les obres altera la normalitat amb la qual està funcionant la Generalitat intervinguda pel Senat

La lluita contra la pobresa energètica

Janunci d'una imminent onada de fred, acompanyada de temperatures molt baixes, dispara una altra vegada les alarmes socials davant el persistent problema de la pobresa energètica. S'acaba de complir ara un any de la mort a Reus d'una àvia a qui l'empresa elèctrica li havia tallat la llum sense avisar. Una de les espelmes amb les quals la dona es feia llum va causar l'incendi que li va costar la vida. La indignació que va provocar el cas va mobilitzar ad-

ministracions i companyies de serveis. La situació, però, ha variat poc en aquests últims 12 mesos i encara que existeixin fórmules com el bo social per ajudar els més vulnerables, aquests són tan excloents que arriben a pocs dels verdaderament necessitats. Gairebé el 10% de les llars catalanes no compten amb una temperatura adequada. A més dels casos més extrems, com el de Reus, les víctimes de la pobresa energètica formen part d'una realitat més soterrada si tenim en compte els efectes de passar fred

diàriament en col·lectius febles, com nens o persones grans. La ineficàcia de les mesures oficials adoptades fins ara queda palesa en la cimera social que s'han vist obligats a convocar avui grans ajuntaments, entitats veïnals, oenagés i el Síndic de Greuges per adoptar estratègies solidàries. El problema és greu i les autoritats i les empreses han d'assumir la seva responsabilitat social per combatre una plaga incompatible amb una societat avançada però on milers de persones encara passen fred.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Donald Trump
President dels EUA

★★★★☆

La capacitat per sorprendre, en el pitjor sentit de la paraula, del mandatari nord-americà sembla il·limitada. La seva última sortida de to ha sigut compartir al seu Twitter tres vídeos de la ultradretana britànica Jayda Fransen que inciten l'odi a l'islam. **►Pàg. 13**

Eduardo Mendoza
Escriptor

★★★☆☆

El novel·lista i premi Cervantes reflexiona sobre les claus del debat sobiranista en l'opuscle *Què està passant en Catalunya*. Ho fa en un petit llibre amb l'ànim de no situar-se ni en un bàndol ni en l'altre, i sí amb la intenció de comprendre les causes del conflicte. **►Pàg. 20**

Natalia Rdez. Nieva
Metge rehabilitadora

★★★★☆

La cap del servei de rehabilitació i medicina física de Sant Joan de Déu impulsa una nova teràpia infantil que ajudarà a caminar nens amb atrofia muscular, una malaltia degenerativa, amb l'ús d'un exoesquelet, un robot. **►Pàg. 34**

Javier Tebas
President de la Lliga de Futbol

★★★★☆

La denúncia del tècnic de l'Espanyol Quique Sánchez Flores va recollir ahir el sentiment del club per la imposició d'uns horaris per LaLiga que l'obliguen a jugar sovint dilluns i divendres, cosa que provoca pobres entrades a casa. **►Pàg. 51**

Josep Maria Lari
Mag

★★★★☆

El popular Mag Lari repassa en 25 *il·lusions* els números més destacats d'un quart de segle en el món de l'il·lusionisme. El protagonista concep el xou que arriba al Condal com el resum d'una vida dedicada a la màgia. **►Pàg. 58**